

Skúrarnir komu úr Noregi. Føroyingar vóru ikki so frægt sum eftirspurdir:

Býttheit, illvilji

ella hvat vit skulu kalla tað hjá Landsverkfrøðinginum. Útlendsk »byggifeløg« eru góðir seljarar. Tey geva seg út fyri at duga alt, men eru ofta bert »katalogseljarar« við finum kúlupennum, stresstasku og hava neyvan eina telefon. Skrivstova teirra er kanska undir onkrari vaðing. Umboðsmenninir eru mangan bert agentar fyri útlendsk feløg, sigur formaðurin í Føroya Handverksmeistarafelag, Vilhelm M. Johannesen

Í samband við arbeiðið við undirsjóvartunnlin eru nakrir og tjúgu arbeiðsskúrarnir komnir at standa við komandi bergholmunnin í Leynum.

Skúrarnir eru ikki gjørdir í Føroyum, og eru tað heldur ikki føroyskir handverkarar, sum hava sett teir upp. Skúrarnir eru norskir og eru norðmenn komnir higar at seta teir upp.

Í sambandi við útlendska arbeiðsmegi í Fø-

royum hevur formaðurin í Føroya Handverksmeistarafelag ofta talað at. Hvat sigur hann til hetta seinasta dømið. Í hesum fornum er tað almenni stovnurin Landsverkfrøðingin, sum tekur útlendskt fram um føroyskt.

— Vit gráta, og vistu einki um hetta fyrr enn skúrarnir vóru á veg til Føroya og ringdu vit ti heinanvegin til Landsverkfrøðingin og søgdu frá okkara misnøgd.

— Men tí fingi vit ikki nógv burtúr. Maðurin, sum vit tosaðu við, segði seg vera harman um hetta, men so hendi einki meira. Vit kundu heldur ikki gera annað. Vit hava eisini sagt tað við Landsstýrið og kunnu vit so bert vóna, at tað ikki hendir aftur, men lítið er at ivast í, at hetta kanska longu hendir aftur í næstu viku, sigur Vilhelm M. Johannesen.

Spurdur um hetta er

tekin um tørvandi samband millum Handverksmeistarafelagið og t.d. Landsverkfrøðingin, sigur Vilhelm M. Johannesen, at tað heldur hann ikki. Tað er heldur rein og sker býttheit — kanska illvilji, tí hvi lata teir ikki ein ella annan í Føroyum gera hesar vognarnar, spyr Vilhelm, og leggur afturat, at tá menn eru so altráðir at tosa um bygdamenning, kundi Landsverkfrøðingin latið onkranuttan

fyrí Havnina gjørt teir.

Vilhelm M. Johannesen sigur, at hoast vit kanska ikki enn kunnu tosa um beinleiðis arbeiðsloysi millum handverkarar er einki at ivast í, at hetta eins væl kundi verið gjørt í Føroyum. Hann ivast ikki í, at rokningin fyri skúrarnar kemur at liggja um einar tvær millionir, og hvør vildi ikki atikið sær tað, spyr Vilhelm M. Johannesen og leggur afturat, at eingin hevur so frægt sum spurt nakran føroying um at gera hesar vognarnar.

Bjóða út til útlendingar

Vilhelm M. Johannesen sigur at hetta er tíværi ikki einasta dømið um at útlendingar verða tiknir fram um føroyskar handverkarar.

— Longu í fyrireikingunum til ymisk arbeiði — í

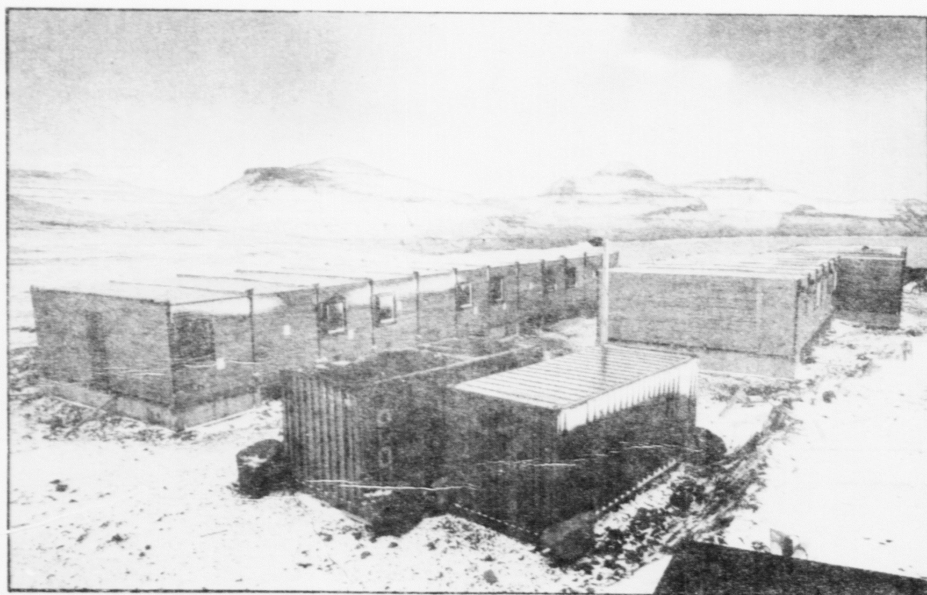
Útlendingar eru góðir seljarar, men ofta lítið meira, sigur formaðurin í Føroya Handverksmeistarafelag, Vilhelm M. Johannesen.

projekterin, tekning osfr. — verður farið av landinum. Og tað eru vit eisini ógvuliga harmir um. M.a. tá byggjast skuldi upp í læraraskúlan. Tá varð útlendskt projekteringsfelag biðið um at standa fyri útbjóðingini. Í hesum fornum varð skrivað í sjálvum útbjóðingartilfarinum, at arbeiðið bert skuldi bjóðast út millum føroyskar fyrirkur, men hevði ein 100% donsk fyrirkur eisini fingið tilbóðstiltfarið og beyð sostatt eisini.

Formaðurin í Handverksmeistarafelagnum nevni eisini sjúkrahúsværkið, sum letur meginpartin av sínum arbeiði gera av útlendingum.

Í sama skúla

— Eg skilji heldur ikki tey ymisku arkitekta og raðgevandi feløgin, at tey ikki tala at, tá teir verða

Skúrarnir eru norskir og norðmenn hava sett teir upp. Eingin føroysk fyrirkur var so frægt sum spurd um at gera teir.

